QURAN (BOSNIAN)

27 - An-Naml

1. Ta-sin. Ovo su ajeti KurÂ’ana i Knjige jasne,

2. upute i radosne vijesti onima koji vjeruju,

3. koji molitvu obavljaju i milostinju udjeljuju i koji u onaj svijet ~vrsto vjeruju.

4. Onima koji u onaj svijet ne vjeruju Mi prikazujemo kao lijepe postupke njihove Â– zato oni lutaju;

5. njih ~eka zla kob, a na onom svijetu }e biti posve izgubljeni,

6. a ti, zaista, prima{ KurÂ’ana od Mudroga i Sveznaju}eg!

7. Kada Musa re~e ~eljadi svojoj: "Vidio sam vatru, donije}u vam otuda vijest kakvu ili }u vam donijeti ragorjelu glavnju da biste se ogrijali",

8. neko ga, kada joj se pribli`i, zovnu: "Neka su blagoslovljeni oni koji se nalaze na mjestu na kojem je vatra i oni oko nje, i neka je hvaljen Allah, Gospodar svjetova!

9. O Musa, Ja sam Â– Allah, Silni i Mudri!

10. Baci svoj {tap!" Pa kad ga vidje da se, kao da je hitra zmija, kre}e, on uzma~e i ne vrati se. "O Musa, ne boj se! Poslanici se kod Mene ne treba ni~ega da boje;

11. a onome koji grijeh po~ini, a onda zlo dobrim djelom zamijeni Â– Ja }u, uistinu, oprostiti i samilostan biti.

12. Uvuci ruku svoju u njedra svoja, pojavi}e se bijela, ali ne}e biti bolesna, - bi}e to jedno od devet ~uda faraonu i narodu njegovu; oni su, doista, narod nevjerni~ki.

13. I kad im o~ito do|o{e znamenja Na{a, oni reko{e: "Ovo je prava ~arolija!Â’

14. I oni ih, nepravedni i oholi, poreko{e, ali su u sebi vjerovali da su istinita, pa pogledaj kako su skon~ali smutljivci.

15. Davudu i Sulejmanu smo znanje dali i oni su govorili: "Hvala Allahu koji nas je odlikovao iznad mnogih vjernika, robova Svojih!

16. I Sulejman naslijedi Davuda i re~e: "O ljudi, dato nam je da razumijemo pti~je glasove i sva{ta nam je dato; ovo je, zaista, prava blagodat!"

17. I skupi{e se Sulejmanu vojske njegove, d`innovi i ljudi i ptice, sve ~eta do ~ete, postrojeni,

18. i kad stigo{e do mravlje doline, jedan mrav re~e: "O mravi, ulazite u stanove svoje da vas ne izgazi Sulejman i vojske njegove, a da to i ne primjetite!"

19. I on se nasmija glasno rije~ima njegovim i re~e: "Gospodaru moj, omogu}i mi da budem zahvalan na blagodati tvojoj, koju si ukazao meni i roditeljima mojim, i da ~inim dobra djela na zadovoljastvo tvoje, i uvedi me, milo{}u Svojom, me|u dobre robove Svoje!"

20. I on izvr{i smotru ptica, pa re~e: "Za{to ne vidim pupavca, da nije odsutan?

21. Ako mi ne donese valjano opravdanje, te{kom }u ga kaznom kazniti ili }u ga zaklati!Â’

22. I ne potraj dugo, a on do|e, pa re~e: "Doznao sam ono {to ti ne zna{, iz Sabe ti donosim pouzdanu vijest.

23. Vidio sam da jedna `ena njima vlada i da joj je svega i sva~ega dato, a ima i prijesto veli~anstveni:

24. vidio sam da se i ona i narod njezin Suncu klanjaju, a ne Allahu, - {ejtan im je prikazao lijepim postupke njihove i od pravog puta ih odvratio, te oni ne umiju da na|u pravi put

25. pa da se klanju Allahu, koji izvodi ono {to je skriveno na nebesima i u Zemlji i koji zna ono {to krijete i ono {to na javu iznosite.

26. Allah je, nema boga osim Njega, Gospodar svega {to postoji!"

27. "Vidje}emo" Â– re~e Sulejman Â– "da li govori{ istinu ili ne.

28. Odnesi ovo moje pismo pa im ga baci, a onda se od njih malo izmakni i pogledaj {ta }e jedni drugima re}i!"

29. "O velika{i", - re~e ona Â– "meni je dostavljeno jedno po{tovanje vrijedno pismo

30. Od Sulejmana i galsi; Â'U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog!

31. Ne pravite se ve}im od mene i do|ite da mi se pokorite!Â'

32. "O velika{i" Â– re~e ona Â– "savjetujte mi {ta treba da u ovom da uradim, ja bez vas ne}u ni{ta da odlu~im!Â'

33. "Mi smo vrlo jaki i hrabri" Â– reko{e oni Â– "a ti se pita{! Pa, gledaj {ta }e{ narediti!"

34. "Kad carevi osvoje neki grad" Â– re~e ona Â– "oni ga razore, a ugledne stanovnike njegove u~ine poni`enim; eto, tako oni rade.

35. Posla}u im jedan dar i vidje}u sa ~ime }e se izaslanici vratiti".

36. I kad on pred Sulejmana izi|e, ovaj mu re~e; "Zar da blagom mene pridobijete? ono {to je Allah meni dao bolje je od onoga {to je dao vama. Vi se onome {to vam se daruje radujete!

37. Vrati se njima! Mi }emo im dovesti vojske kojima se ne}e mo}i oduprijeti i istjera}emo ih iz Sabe poni`ene i pokorene".

38. "O dostojanstvenici, ko }e mi od vas donijeti njezin prijesto prije nego {to oni do|u da mi se pokore?"

39. "Ja }e ti ga donijeti" Â– re~e Ifrit, jedan od d`innova Â– "prije nego iz ove sjednice svoje ustane{, ja sam za to sna`an i pouzdan".

40. "A ja }u ti ga donijeti" Â– re~e onaj koji je u~io iz Knjige Â– "prije nego {to okom trepne{". I kad Sulejman vidje da je prijesto ve} pored njega postavljen, uzviknu; "Ovo je blagodat Gospodara moga koji me isku{ava da li }u zahvalan ili nezahvalan biti. A ko je zahvalan Â– u svoju je korist zahvalan, a ko je nezahvalan Â– pa, Gospodar moj je neovisan i plemenit.

41. Promijenite izgled njezina prijestolja da vidimo ho}e li ga ili ne}e prepoznati!Â'

42. I kad ona do|e, bi joj re~eno; "Je li ovakav prijesto tvoj" Â– "Kao da je on!" Â– uzviknu ona. Â– "A nama je prije nego njoj dato znanje, i mi smo muslimani".

43. a da nije ispravno vjerovala, nju su omeli oni kojima se ona, mimo Allah klanjala, jer je ona narodu nevjerni~kom pripadala.

44. "U|i u dvoranu!; - bi joj re~eno. I kad ona pogleda, pomisli da je duboka voda, pa zadi`e haljinu uz noge svoje. "Ova je dvoran ugla~anim staklom poplo~ana!" Â– re~e on. Â– "Gospodaru moj", - uzviknu ona Â– "ja sam se prema sebi ogrije{ila i u dru{tvu sa Sulejmanom predajem se Allahu Gospodaru svjetova!Â'

45. A Semudu smo poslali brata njihova Saliha da se klanjaju jedino Allahu Â– a oni se podijeli{e u dvije skupine koje su se me|usobno prepirale.

46. "O narode moj," Â– govorio im je on Â– "za{to tra`ite da vas stigne kazna prije nego {to se pokajete/ Za{to od Allah ne tra`ite oprosta, da bi vam se ukazala milost?"

47. "Mi smatramo r|avim predznakom tebe i one koji su s tobom!Â' Â– reko{e oni. Â– "Od Allaha vam je i dobro i zlo" Â– re~e on -, "vi ste narod koji je stavljen u isku{enje."

48. U gradu je bilo devet osoba koje su ne red nego nered ~inile.

49. "Zakunite se najte`om zakletvom: - reko{e Â– "da }emo no}u njega i porodicu njegovu ubiti, a onda njegovom najbli`em krvnom srodniku re}i: Â'Mi nismo prisustovali pogibiji porodice njegove, mi, zaista, istinu govorimo.Â'"

50. I smi{ljali su spletke, ali Mi smo ih kazmnili onda kad se nisu nadali,

51. pa pogledaj kakva je bila posljedica spletkarenja njihova: uni{tili smo sve Â– i njih i narod njihov,

52. eno ku}a njihovih, puste su zbog nepravde koju su ~inili Â– to je zaista pouka narodu koji zna -,

53. a spasili smo one koji su vjerovali i koji su se grijeha klonili.

54. I Luta, kada re~e narodu svome: "Za{to ~inite razvrat nao~igled jedni drugih?

55. Zar zbilja sa str{}u op}ite sa mu{karcima umjesto sa `enama? Vi ste, uistinu, bezumnici."

56. A odgovor naroda njegova je glasio: "Istjerajte Lutovu porodicu iz grada va{eg, oni su ljudi-~istunci!Â'

57. I Mi smo spasili njega i porodicu njegovu, sve osim `ene njegove. Mi smo odredili da ona ostane s onima koji }e kaznu iskusiti,

58. i pustili smo na njih ki{u, a stra{ne li ki{e za one koji su bili opomenuti!

59. Reci: "Hvala Allahu i mir robovima Njegovim koje je On odabrao!" [ta je bolje: Allah ili oni koje Njemu ravnim smatraju,

60. Onaj koji je nebesa i Zemlju stvorio i koji vam spu{ta s neba ki{u pomo}u koje Mi dajemo da ozelene ba{~e prekrasne, - nemogu}e je da vi u~inite da izraste drve}e njihovo. Â– Zar pored Allaha postoji drugi bog? Ne postoji, ali su oni narod koji druge s Njim izjedna~uje;

61. Onaj koji je Zemlju prebivali{tem u~inio i kroz nju rijeke proveo i na njoj brda nepomi~na postavio i dva mora pregradio. Â– Zar pored Allaha postoji drugi bog? ne postoji, nego ve}ina njih u neznanju `ivi;

62. Onaj koji se nevoljniku, kad mu se obrati, odaziva, i koji zlo otklanja i koji vas na Zemlji namjesnicima postavlja. Â– Zar pored Allaha postoji drugi bog? Kako nikako pouku vi da primite! Â–

63. Onaj koji vam u tminama, na kopnu i na moru, put pokazuje i koji vjetrove kao radosnu vijest ispred milosti Svoje {alje. Â– Zar pored Allah postoji drugi bog? Kako je Allah visoko iznad onih koji druge Njemu ravnim smatraju! Â–

64. Onaj koji sve iz ni~ega stvara, koji }e zatim to ponovo u~initi, i koji vam opskrbu s neba i iz zemlje daje. Â– Zar pored Allaha postoji drugi bog? Reci: "Doka`ite, ako istinu govorite!Â'

65. Reci: "Niko, osim Allah, ni na nebu ni na Zemlji, ne zna {to }e se dogoditi; i oni ne znaju kada }e o`ivljeni biti.

66. Zar oni o onom svijetu da {to znaju! Ni{ta! Â– oni u nj sumnjaju, oni su slijepi prema njemu."

67. Nevjernici g ovore: "Zar }emo, kada postanemo zemlje, i mi i preci na{i, zaista, biti o`ivljeni?

68. Ovim nam se ve} oda70. vno prijeti, i nama i precima na{im, a ovo su samo izmi{ljotine naroda drevnih."

69. Reci: "Putujte po svijetu i vidite kako su zavr{ili gre{nici!Â'

70. I ne `alosti se zbog njih i neka ti nije u du{i te{ko zbog spletki njihovih.

71. "Kad }e se ve} jednom obistiniti ta prijetnja, ako istinu govorite?" Â– pitaju oni.

72. Reci; "Sti}i }e vas sigurno ne{to od onoga {to po`urujete!"

73. A Gospodar tvoj je neizmjerno dobar ljudima, ali ve}ina njih nije zahvalna.

74. Gospodar tvoj dobro zna ono {to grudi njihove taje i ono {to oni na javu iznose.

75. Nema ni~eg skrivenog ni na nebu ni na Zemlji, a da nije u Knjizi jasnoj.

76. Ovaj KurÂ'an sinovima Israilovim kazuje najvi{e o onome u ~emu se oni razilaze

77. i on je, uistinu, putokaz i milost svakom onom koji vjeruje.

78. Gospodar tvoj }e im po pravdi Svojoj presuditi; On je Silni i Sveznaju}i,

79. zato se pouzdaj u Allaha, jer ti, doista, slijedi{ pravu istinu!

80. Ti ne mo`e{ mrtve dozvati ni gluhe dovikati kada se le|ima okrenu,

81. niti mo`e{ slijepe od zablude njihove odvratiti; mo`e{ jedino dozvati one koji u rije~i Na{e vjeruju, oni }e se odazvati.

82. I kad do|e vrijeme da oni budu ka`njeni, Mi }emo u~initi da iz zemlje izi|e jedna `ivotinja koja }e im re}i da ljudi u dokaze Na{e nisu uvjereni.

83. A na Dan kada od svakog naroda sakupimo gomilu onih koji su dokaze Na{e poricali Â– oni }e biti zadr`ani Â–

84. i kad do|u, On }e upitati: "Jeste li vi dokaze Moje poricali ne razmi{ljaju}i o njima, ili, {ta ste to radili?"

85. I njih }e sti}i kazna zato {to su mnogobo{ci bili, pa ne}e mo}i ni rije~ izustiti.

86. Zar nisu vidjeli da smo u~inili no} da u njoj otpo~inu, a dan vidnim? Â– to su, zaista, dokazi za narod koji vjeruje.

87. A na Dan kad se u rog puhne pa se smrtno istrave i oni na nebesima i oni na Zemlji, izuzev onih koje Allah po{tedi, svi }e Mu ponizno do}i.

88. Ti vidi{ planine i misli{ da su nepomi~ne, a one promi~u kao {to promi~u oblaci Â– to je Allahovo djelo koji je sve savr{eno stvorio; On, doista, zna ono {to radite.

89. Ko u~ini dobro djelo, dobi}e veliku nagradu za njega i bi}e straha na Sudnjem danu po{te|en;

90. a oni koji budu zlo ~inili, u vatru }e naglava~ke biti gurnuti. "Zar se ve} ka`njavate za ono {to ste radili?"

91. Ja sam primio zapovijest da se klanjam jedino Gospodaru ovoga grada, koji je On u~inio svetim Â– a njemu sve pripada Â– i nare|eno mi je da budem poslu{an

92. i da KurÂ'an kazujem; onaj ko bude i{ao pravim putem, na pravom putu je za svoje dobro; a onome ko je u zabludi; ti reci: "Ja samo opominjem."

93. I reci; "Hvala Allahu, On }e vam znamenja Svoja pokazati, pa }ete ih vi poznati!Â' A Gospodar tvoj motri na ono {to radite.